

KONVENCIJA O UKIDANJU POTREBE LEGALIZACIJE STRANIH JAVNIH ISPRAVA IZ 1961.*¹ (IZVACI)

Članak 1.

Ova se Konvencija primjenjuje na javne isprave izdane na području jedne države ugovornice i koje se trebaju predočiti na području druge države ugovornice.

Stranim javnim ispravama, u smislu ove konvencije, smatraju se:

- a) isprave koje je izdao sud ili službena osoba vezana uz državne sudove ili javnog tužioca, voditelj sudske pisarnice ili sudski izvršitelj ("huissier de justice");
- b) upravne isprave;
- c) javnobilježničke isprave;
- d) službena uvjerenja stavljena na privatne isprave, kao što su navodi o registraciji, ovjera točnosti datuma, ovjera potpisa.

Međutim, ova konvencija se ne primjenjuje:

- a) na isprave koje su izdali diplomatski ili konzularni predstavnici;
- b) na isprave upravnih tijela koje se neposredno odnose na trgovinsko ili carinsko poslovanje.

Članak 2.

Svaka država ugovornica oslobađa od legalizacije one isprave na koje se primjenjuje ova konvencija i koje se trebaju predočiti na njenom području. U smislu ove konvencije legalizacija se smatra formalnošću kojom diplomatski ili konzularni predstavnik one zemlje na čijem području isprava treba biti predočena, potvrđuje vjerodostojnost potpisa, svojstvo u kojem je potpisnik te isprave djelovao i po potrebi, vjerodostojnost pečata ili žiga što ga sadrži.

Članak 3.

* Redakcijski pročišćeni tekst. Konvencija objavljena u Sl. 1. bivše FNRJ, MU, br. 10/1962. Notifikacijom o sukcesiji Hrvatska je postala strankom te Konvencije 8. listopada 1991 (NN MU, br. 4/1994).

¹ Prema podacima od 27.6.2000., konvenciju su ratificirale slijedeće države: Austrija, Belgija, Bosna i Hercegovina, Finska, Francuska, Grčka, Hrvatska, Irska, Italija, Japan, Kina (samo Hong Kong i Macao), Lihtenštajn, Luksemburg, Makedonija, Nizozemska, Norveška, Njemačka, Portugal, Slovenija, Španjolska, Švedska, Švicarska, Turska i Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske.

Prema podacima od 27.6.2000., konvenciji su pristupile slijedeće države: Andora, Antigva i Barbuda, Argentina, Armenija, Australija, Bahami, Barbados, Bjelarus, Belize, Bocvana, Brunej Darussalam, Cipar, Češka, El Salvador, Fidži, Izrael, Južna Afrika, Kazakstan, Kolumbija, Latvija, Lesoto, Liberija, Litva, Mađarska, Malavi, Malta, Marshallovo Otočje, Mauricijus, Meksiko, Namibija, Niue, Panama, Rumunjska, Rusija, Surinam, Sveti Kristofor i Nevis, Samoa, San Marino, Sejšeli, Sjedinjene Američke Države, Svazi, Tonga, Trinidad i Tobago i Venezuela.

Jedina formalnost koja se može zahtijevati za potvrdu vjerodostojnosti potpisa, svojstva u kojem je potpisnik isprave postupio i, po potrebi, vjerodostojnosti pečata ili žiga koju ta isprava sadrži, jest sastavljanje potvrde koju utvrđuje članak 4. što je daju nadležna tijela države u kojoj je isprava izdana.

Međutim, ni formalnost navedena u prethodnom stavku ne može se zahtijevati ako je ona zakonima, propisima ili običajima koji su na snazi u državi gdje se isprava predočuje ili sporazumom između dve ili više država ugovornica, ukinuta, pojednostavljena ili je takva isprava oslobođena legalizacije.

Članak 4.

Potvrda predviđena u članku 3, stavak 1, stavlja se na samu ispravu ili na njen dodatak; ona treba biti prema obrascu koji se prilaže ovoj konvenciji.

Međutim ta isprava može biti sastavljena na službenom jeziku tijela koje ju je izdalo. Tiskani njezini dijelovi mogu biti također na nekom drugom jeziku. No njen naslov, "Apostille (Convention de La Haye du 5 octobre 1961)" treba biti na francuskom jeziku.

Članak 5.

Potvrda se izdaje na zahtjev potpisnika ili svakog drugog imaoča isprave.

Propisno ispunjena, ona potvrđuje vjerodostojnost potpisa, svojstvo u koje je potpisnik isprave postupio i, po potrebi, vjerodostojnost pečata ili žiga što ga sadrži.

Potpis, pečat ili žig na potvrdi izuzeti su od ovjere.

Članak 6.²

Svaka država ugovornica određuje tijela koja su nadležna za izdavanje potvrda na osnovi članka 3, stavak 1.

O tome izvještava Ministarstvo vanjskih poslova Nizozemske prilikom polaganja svog instrumenta o ratifikaciji ili pristupanja ili pri izjavi o proširenju konvencije. Ona ga izvještava i o svakoj promjeni nadležnog tijela.

Članak 7.

Svako tijelo određeno u skladu sa člankom 6, treba voditi registar ili kartoteku u kojima se unose izdate potvrde, s navođenjem:

- a) poslovnog broja i datuma potvrde;
- b) ime potpisnika javne isprave i svojstvo u kojem je on djelovao, a za isprave bez potpisa, tijelo koje je stavilo pečat ili žig.

² Hrvatska je naznačila kao nadležna tijela, u skladu sa člankom 6, stavak, Ministarstvo pravosuđa i općinske sudove.

Na zahtjev interesirane osobe, tijelo koje je izdalo potvrdu treba utvrditi da li se podaci u potvrdi slažu s podacima u registru ili kartoteci.

Članak 8.

Ako između dve ili više država ugovornica postoji međunarodni ugovor, konvencija ili sporazum po kojima je ovjera potpisa, pečata ili žiga podvrgnuta određenim formalnostima, ova konvencija ukida samo one njihove odredbe što propisuju strože formalnosti od onih propisanih člancima 3. i 4.

Članak 9.

Svaka država ugovornica poduzima potrebne mjere kako bi se izbjeglo da njeni diplomatski ili konzularni predstavnici vrše legalizacije u slučajevima koji su po ovoj konvenciji oslobođeni od takvog postupka.

Prilog

OBRAZAC POTVRDE

potvrda ima
oblik s dužinom
najmanje 9 cm

A P O S T I L L E	
(Convention de la Haye du 5 octobre 1961)	
1. Zemlja: _____	
Ova javna isprava	
2. Potpisana je od strane _____	
3. u svojstvu _____	
4. sadrži pečat/žig _____	
_____	
potvrđeno	
5. u _____, 6. na dan _____	
7. (naziv tijela) _____	
_____	
8. br. _____	
9. Pečat (žig): _____	10. Potpis: _____

kvadratni
strane od